

Dopis od Preláta (květen 2008)

V květnovém dopise nám biskup Javier Echevarría radí přiblížit se v modlitbě k Matce Boží a prosit ji, aby nás naučila rozmlouvat se svým Synem.

18.05.2008

Milovaní, ať Ježíš chrání mé dcery a syny!

Dnes slaví celá církev slavnost Nanebevstoupení Páně, která se na některých místech z pastoračních důvodů překládá na příští neděli.

Následujme radu našeho Otce a připojme se k apoštolům a svatým ženám, kteří byli svědky tohoto posledního tajemství života Ježíše Krista na zemi.

***Je spravedlivé, aby svaté
člověčenství Kristovo přijalo hold
a klanění všech andělských kůrů a
všech nespočetných pluků
blažených ve věčné slávě[1].*** Také
my se chceme připojit celým srdcem
k této chvále našeho Pána. Cítíme, že
je naléhavě potřeba, abychom se
pevně drželi spasitelné milosti,
kterou nám daroval. S vědomím
toho, že stejně jako dvanácti
apoštolům může i nám vytknout naši
malou víru,[2] ho prosíme, aby nám
daroval velikost nového
nadpřirozeného života.

Pán nás opustil. Odešel do nebe, aby
nám tam připravil trvalý příbytek;
odtamtud, kde sedí po pravici Otce,
jak říká liturgie, přichází ke všem

členům mystického těla *gratia Capitis*, milost hlavy církve. Předtím než odešel, nás pověřil, abychom šli beze strachu a lidských ohledů do celého světa s vírou a optimismem hlásat jeho učení[3].

Nepoměr mezi obdrženým úkolem a našimi silami je evidentní: pro takový úkol znamenáme velmi málo. Jak velkou jistotu nám však vlévá jeho slib, že nás nenechá samotné, že nám pošle Ducha svatého, abychom byli jeho svědky až na konec země! [4]. Nanebevstoupení Páně znamená pro každého výjimečnou výzvu a naprostou důvěru nebe.

Ty ale a já se cítíme jako osiřelí, jsme zarmoucení – a jdeme hledat útěchu u Marie[5]. Těmito slovy zakončuje svatý Josemaría svůj komentář k druhému tajemství slavného růžence. Pojdme se tedy potěšit k naší matce, aby nám pomohla být věrnými tomuto

závazku šířit svědectví o Kristu a jeho učení.

Ve velké části světa je květen považován za *Mariánský měsíc*. Přemýšlejme již nyní, jaké *květiny* chceme nabídnout Naší Paní v příštích týdnech: jaké pozornosti zbožnosti ve vztahu k Ježíši, jejímu milovanému Synu a ve vztahu k ní; jaké umrtvování v práci, ve vztahu k ostatním, v plnění našich rodinných, pracovních a společenských povinností. Ačkoli se nám bude zdát, že jde obyčejně o maličkosti, pokud je budeme plnit s láskou a pro lásku, vydají *bonus odor Christi*[6], příjemnou vůni Kristovu, kterou je každý křesťan povolán šířit svým chováním, aby i ostatní poznali Ježíše a zamilovali si ho. Udělal sis už konkrétní osobní plán, jak budeš v těchto dnech chválit Pannu Marii?

Květen je plný mariánský svátků a mariánských vzpomínek z historie

Opus Dei, které nám poslouží k tomu, abychom s uplývajícími dny obnovili v srdci své synovské city. Chtěl bych vám pomoci následujícími řádky.

Zítra, 2. května, je výročí oné pouti, kterou začal svatý Josemaría zvyk květnových poutí. Od té doby již uběhlo 73 let a naše Paní obdržela na celém světě tisíce a tisíce návštěv od svých dcer a synů, kteří jdou ve stopách oné pouti, kterou tehdy uskutečnil náš Otec.

Pečujme o rodinný charakter, který tomuto mariánskému zvyku Opus Dei vtiskl na počátku svatý Josemaría. Po letech napsal ve vztahu k pouti z 2. května 1935: ***nebyla to taková pout', jaké se obvykle konají. Nebyla hlučná ani masová: byli jsme jenom tři. Vážím si samozřejmě i ostatních veřejných projevů zbožnosti a mám je rád, ale osobně se raději snažím projevit Marii stejnou***

lásku i stejné nadšení osobními návštěvami, nebo jen v malých skupinách, je to jaksi důvěrnější[7].

Je tolik milostí na přímluvu Panny Marie ve prospěch jejích dětí! Většinu z nich tvoří skutky, které projdou nepovšimnuté v historii lidstva, které však vnitřně osvěćují život jejích příjemců, dají jim sílu ke zlepšení, k touze po náročném, nicméně dosažitelném cíli sjednocení s Bohem, po svatosti. Tyto zásahy a velkorysé reakce, jež vyvolaly, projeví svou důležitost, až se ukáží v poslední den. Snažme se vidět všechny události a okolnosti jako náš Otec: ***oćima věčnosti.***

Naše Paní však navíc, jak tomu chce Bůh, nešetří svými přímluvami ve prospěch lidí, zvláště v těch obdobích dějin, kdy to více potřebují.

Guadalupe, Lurdy, Fátima... a jiná církevně schválená mariánská

zjevení jsou jen malou ukázkou Mariiny péče, jež se vylévá na její nehodné děti; ona je dobrou matkou, která používá všechny prostředky k tomu, aby nás pohnula k lítosti, aby nás přivedla opět ke Kristu a dovedla nás k důvěrnosti s Bohem.

13. května si připomeneme jedno z těchto zjevení: první zjevení Panny Marie ve Fatimě. Kéž zazní v našich uších poselství modlitby, obrácení, zadostiučinění za hříchy, které se s velkou silou šíří z této mariánské svatyně. Pochopitelně poděkujeme zvláště za ochranu, kterou poskytl papeži Janu Pavlu II., když mu zachránila život při atentátu 13.

května 1981; a připomeneme si také s vděčností všechny návštěvy svatého Josemaríi u Ní v *kapličky*, kde prosil o její mateřskou pomoc pro církev, pro Dílo, pro všechny duše. Často říkal, že ono místo bylo jeho „útočištěm“.

Zmínil jsem se o Lurdech – tento rok se slaví 150. výročí těchto zjevení – a já si vzpomínám na okamžiky, kdy se náš Otec obracel v onom koutě Pyrenejí na naši Matku. Prosím ji, aby všichni věrní z Opus Dei a lidé, kteří se přiblíží k našemu apoštolátu, pěstovali jako svatý Josemaría touhu po každodenním růstu v lásce a oddanosti Nejsvětější Panně.

Zasvěcení Naší Paní v Guadalupe, které je velmi spojené s evangelizací Nového světa, je také velmi přítomné v historii Opus Dei. V příštích dnech si připomeneme nověnu svatého Josemaríi k Panně Marii v její basilice v Mexiko city od 16. do 24. května 1970, jež byla hlavním důvodem jeho první návštěvy amerického kontinentu. Měl jsem to štěstí – které považuji za mimořádnou milost Boží – že jsem mohl doprovázet našeho Otce při jeho modlitbě za církev a Dílo. Po letech, na konci dubna roku 1983,

jsem se do Guadalupe vrátil,
tentokrát jako doprovod milovaného
dona Álvara. Společně jsme tam naši
Paní poděkovali za to, že vyslyšela
onu horoucí modlitbu našeho Otce.

Z oněch dní roku 1970 můžeme
převzít nespočetná poselství. Nyní
vás vyzvu k úvaze nad velikostí srdce
našeho Zakladatele. Velmi dobře si
vzpomínám na poslední den oné
novény 24. května. Stejně jako v
předchozích dnech jsme se modlili
všechny tři části růžence. Než jsme
se začali modlit slavná tajemství,
vybídl nás svatý Josemaría k tomu,
abychom se modlili za potřeby
celého světa. Evropa, Asie, Afrika,
Amerika a Oceánie procházely se
slovy našeho Otce před našima
očima, zatímco jsme nechávali v
požehnaných rukou Panny Marie
potřeby, obavy a úzkosti miliónů lidí,
kteří obývají zemi. Napodobujme jej
v této touze po rozšíření plodů

Kristova vykoupení na všechna místa a mezi všechny lidi.

31. května je také svátek naší Matky. Jakmile jí archanděl Gabriel oznámil blížící se narození Křtitele, *Maria se vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu[8]*. Jistě si představíte tuto scénu, kterou každý den kontemplujeme v druhém tajemství radostného růžence: příchod Marie, slova Alžběty, radostné pohyby ještě nenarozeného Křtitele... Potom zůstala v domě své sestřenice asi tři měsíce, aby jí pomohla, v čem bylo potřeba. Co všechno zmůže Mariina přítomnost. Svatý Ambrož píše ve svém komentáři: „Jestliže jen její pouhý vstup (do onoho domu) způsobil tak veliký účinek, že se po Mariině pozdravu dítě radostí pohnulo v mateřském lůně a jeho matka byla naplněna Duchem svatým, nakolik oceníme účinky

přítomnosti Marie během tak dlouhé doby?“[9].

Slova tohoto církevního otce a učitele můžeme aplikovat na svou odpověď Pánu. Jestliže se budeme v květnu a nejen v něm snažit být velmi blízko Nejsvětější Panny Marie, kolik milostí obdržíme v duši! Mezi jinými velikou radost z toho, že se cítíme být Božími dětmi.

Přítomnost Panny Marie v každém z našich dnů se promění v tu nejlepší školu modlitby. Před několika měsíci to řekl také Svatý otec Benedikt XVI. **Svatý Lukáš nám dvakrát říká, že Panna Maria „to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom“ (Lk 2,19; srov. 2,51). Byla člověkem rozhovoru s Bohem, se slovem Božím a také s událostmi, skrze něž s ní Bůh promlouval. *Magnificat* je „tkanivo“ utkané ze slov Svatého Písma a ukazuje nám, jak Maria žila v trvalém rozhovoru**

s Božím slovem i s Bohem samotným (...). Naučme se od Marie mluvit osobně s Pánem a uvažujme a uchovávejme ve svém srdci Boží slovo, aby se pro každého proměnilo ve skutečný pokrm. Takovým způsobem nás Maria povede školou modlitby k osobnímu a hlubokému vztahu s Bohem[10].

Než skončím, rád bych vás poprosil, abyste se modlili za věřící Opus Dei, kteří obdrží 24. května v Římě kněžské svěcení. Kéž je Pán na přímluvu jeho Nejsvětější Matky učiní svatými, učenými a radostnými.

V uplynulém měsíci jsem podnikl dvě krátké cesty, jednu do Anglie a druhou do Rakouska, abych povzbudil věřící a spolupracovníky Prelatury v jejich apoštolské práci ve službě církvi. S živou vzpomínkou na našeho Otce a dona Álvara jsem se

šel pomodlit k Naší Paní z Willesdenu v Londýně a k Marii Potsch ve Vídni. Také na těchto místech, stejně jako v Aparecidě, Lujánu, Lo Vásquez aj. ukryl svatý Josemaría celé Dílo pod plášť Panny Marie. Naučme se následovat tuto cestu jisté pomoci.

Ve Vídni jsem navázal na modlitbu svatého Josemaríi z roku 1955 a prosil jsem Pannu Marii, *Stella Orientis*, o pomoc v apoštolátu, který již uskutečňujeme v mnoha zemích střední a východní Evropy, které byly dříve podřízeny komunismu, a zároveň o pomoc v mnoha dalších zemích, jež na nás čekají: Rumunsko, Bulharsko, Ukrajina, Bělorusko... Myslíš na to, abys doprovázel ty, kteří se modlí k naší Matce při poutích po celém světě? Co řekneš lidem, kteří se pohybují kolem tebe, o velikosti Panny Marie a její všemocné přímluvě? Přemýšlel jsi nad tím, jak se dívat s větší láskou na její obrazy? Modlíš se zbožněji Zdrávas?

Tento den, 1. května, se obyčejně slaví památka svatého Josefa dělníka. Obracím se na svatého Patriarchu s prosbou, aby nás naučil být během příštích týdnů – stejně jako vždy – velmi něžnými k jeho panenské snoubence.

S velkou láskou vám žehná

váš Otec

+ Javier

Řím, 1. května 2008.

[1] Svatý Josemaría, *Svatý růženec*, II. tajemství slavného růžence.

[2] srov. *Mk* 16,14.

[3] srov. *Mt* 28, 19–20; *Mk* 16,15.

[4] srov. *Jan* 14, 15–18; *Mt* 28, 20.

[5] Svatý Josemaría, *Svatý růženec*, II. tajemství slavného růžence.

[6] 2 Kor 2, 15.

[7] Svatý Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 139.

[8] Lk 1, 39–40.

[9] Svatý Ambrož, *Výklad evangelia svatého Lukáše*, 2, 29.

[10] Benedikt XVI., Setkání s kněžími v Římě, 22. 2. 2007.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-kveten-2008/> (01.03.2026)